

Bilaga 2

Sammanfattning av inkomna synpunkter

Inkomna synpunkter finns i sin helhet på Havs- och vattenmyndighetens hemsida.

Generella synpunkter

Länsstyrelsen Skåne

Länsstyrelsen ser mycket positivt på arbetet för att minska arealen som bottentrålas i det svenska havsområdet, detta är i linje med havsmiljödirektivet och deskriptor 11 – havsbottens integritet samt miljökvalitetsmålet Hav i balans och levande kust och skärgård. Det är positivt även ur ett klimatperspektiv. Detta är även i enlighet med strategin för skydd och förvaltning av marina miljöer och arter i Västerhavet (Länsstyrelserna i Skåne, Halland och Västra Götaland).

Vidare pekar Länsstyrelsen på oklara skrivningar i uppdraget, att det är viktigt att klargöra vilka skydd som åsyftas med termen ”skyddade områden” samt om reglerna skall omfatta både gamla och nytillkommande områden. Utöver detta påpekas att termen förvaltningsplan är otydlig.

Länsstyrelsen tillstyrker förslag om att förbud mot bottentrålning införs i samtliga nationalparker, naturreservat och biotopskyddsområden med marin anknytning. För Natura 2000-områden anser länsstyrelsen att det ska vara möjligt att införa förbud mot bottentrålning för hela eller delar av området. Länsstyrelsen utgår från att gällande förbud mot trålning i Öresund i Sverige och Danmark inte påverkas av beslutet.

Länsstyrelsen Södermanland

Länsstyrelsen ser positivt på att ett generellt förbud införs i marina skyddade områden. Länsstyrelsen önskar GIS-skikt på inflyttningszoner och trålgräns (4 nm) för att lättare kunna identifiera vilka områden som berörs av det generella förbudet.

Eventuellt skulle bottentrålning i forskningssyfte kunna vara ett undantag i ett marint skyddat område, men då ska det vara väl dokumenterat om var detta sker och när. Myndigheten antar att ett sådant tillstånd söks hos Länsstyrelsen.

Utifrån frågeställningar som HaV framförde i samband med samråds- och informationsmötet:

- 1. Vilka kan förutsättningarna vara för begränsade undantag från ett generellt stopp för bottentrålning i marina skyddade områden? Vad kan ingå i begreppet förvaltningsplan?**

Länsstyrelsen Skåne

Undantag skulle kunna medges i de fall bottentrålning inte utgör ett direkt och primärt hot mot ett områdes bevarandevärden och som avses skyddas med stöd av 7 kap miljöbalken. Länsstyrelsen önskar att den areal som inte bottentrålas ökas nationellt samt att ett större helhetsgrepp tas på förvaltningen av marina bevarandevärden.

Vid införande av begränsade undantag ställs högre krav på kunskap om marina naturvärden än vad som finns i dagsläget, detta gäller t.ex. bottenbeskaffenhet, djup, larvspridning osv. Man nämner även att det behövs ta höjd för de pågående klimatförändringarna med den påverkan dessa kan ha på ekosystemet vilket i sin tur har konsekvenser för resursnyttjandet. Generell hänsyn borde i högre grad än idag möjliggöras och genomsyra fiskerilagstiftningen. Länsstyrelsen välkomnar en förenklad juridisk hantering.

Länsstyrelsen Västra Götaland

Begreppet förvaltningsplan bör för naturreservat och nationalparker motsvaras av områdets beslut och skötselplan. För Natura 2000-områden bör det motsvaras av områdets bevarandeplan. Syftet med skyddet måste alltid avgöra vilka regler som krävs för att skydda ett område.

I områden där bottentrålning inte påverkar de utpekade bevarandevärdena negativt och där reglering inte behövs för att uppnå syftet med skyddet, bör sådant fiske kunna undantas från det generella förbudet, t.ex. i Natura 2000-områden som är utpekade för att skydda tumlare.

Befintliga skyddade områden där bottentrålning redan är reglerat för att uppnå syftet med skyddet, bör inte heller omfattas av det generella förbudet. Detta bör dock inte hindra förvaltaren från att vid behov föreslå nya/utökade fiskeregleringar, till exempel efter att ha fått ny kunskap om var bevarandevärden finns eller att statusen på dessa har försämrats (adaptiv förvaltning).

Undantag bör också kunna göras för nya skyddade områden, om det framgår av beslutet alternativt bevarandeplanen att bottentrålningen ska regleras i området.

Om inte bottentrålningen har reglerats inom 6 år efter att beslutet togs, kan det generella förbudet träda in automatiskt. (Jämför nya Natura 2000-områden där vi har 6 år på oss att införa nödvändiga bevarandeåtgärder.)

Länsstyrelsen Norrbotten

För att det generella bottentrålningsförbudet ska ha betydelse, bör undantag beviljas då man kan påvisa att fisket inte utgör någon negativ påverkan. Det vill säga, undantag ska inte beviljas på grund av att man har otillräckliga bakgrundsdata utan snarare då fisket inte inverkar på reservatets syfte eller Natura 2000-områdets arter och/eller naturtyper.

Regeringsuppdraget nämner att det hållbara småskaliga fiskets konkurrenskraft ska värnas. Om siklöjefiske räknas som ett hållbart småskaligt fiske bör då dess existens anses vara tillräcklig grund att ge undantag för. Frågan blir då hur den bedömningen ska ske? I Norrbottens län finns ett stort antal områden som kan komma att påverkas av det generella bottentrålningsförbudet. Särskilt i Piteå kommun finns flera stora områden med stora havsarealer, där förbud mot bottentrålning kan slå hårt mot siklöjefisket.

2. Om det ska ges undantag från ett generellt stopp för bottentrålning i marina skyddade områden, vem ska göra bedömningen? Var och hur ska det anges?

Länsstyrelsen Skåne

Utgångspunkten bör vara att den myndighet som inrättar skyddet i beslutshandlingar eller bevarandeplan beskriver och bedömer om bottentrålning utgör ett hot eller inte för att uppnå syftet med skyddet. Om så bedöms vara fallet ska fisket (förbud mot bottentrålning) regleras i fiskerilagstiftningen.

Länsstyrelsen Västra Götaland

Länsstyrelsen (eller kommunen) i egenskap av den beslutande/förvaltande myndigheten för det skyddade området, bör göra den bedömningen. I nya marina skyddade områden bör det framgå av beslutet/bevarandeplanen om bottentrålningen behöver regleras för att uppnå syftet eller inte.

Vilka befintliga skyddade marina områden som Länsstyrelsen har bedömt ska vara undantagna från förbudet mot bottentrålning, skulle kunna framgå av Havs- och Vattenmyndighetens föreskrifter.

Länsstyrelsen Norrbotten

Länsstyrelsen i respektive län bör göra bedömningen. Det skulle dock vara önskvärt att få nationella riktlinjer så att bedömningar för undantag görs på liknande sätt över landet. Generella riktlinjer för exempelvis vilka Natura 2000-naturtyper/arter och/eller marina bevarandevärden som man kan ge undantag för och vilka som man inte kan ge undantag för.

3. Ser ni behov av förändringar jämfört med hur arbetet kring fiskereglering i marina skyddade områden bedrivs idag?

Länsstyrelsen Skåne

Det råder fortfarande kunskapsbrist om samtliga marina naturvärden och klimatförändringarnas påverkan på ekosystemen. Det är viktigt med en ökad satsning på att åtgärda dessa kunskapsluckor, både genom inventering samt forskning. Länsstyrelsen önskar att det inrättas samverkansgrupper med deltagare från myndigheter och forskare.

Länsstyrelsen Västra Götaland

Det är viktigt med en tidig dialog med fiskare när fiskeregleringar ska inrättas. När fisket ska regleras i ett skyddat område bör det bildas en arbetsgrupp med representanter för samtliga fiskare som nyttjar området, länsstyrelsen, Havs- och vattenmyndigheten och SLU Aqua.

Det är också viktigt att det även i fortsättningen finns förutsättningar för en adaptiv förvaltning.

Länsstyrelsen Norrbotten

Inventeringar i den marina miljön i Norrbottens län är begränsade, särskilt i den mellersta och yttre delen av Norrbottens skärgård. Även inom marina skyddade områden är kunskapen begränsad. Ofta vet man att ett område troligtvis har höga naturvärden och att naturvärdena eventuellt kan påverkas negativt av fiske, men man har inte tillräckligt med inventeringar för att styrka detta. Arbetet med fiskereglering kan därmed bli eftersatt. Ett generellt bottenrålningförbud skulle därmed skydda dessa områden direkt. Samtidigt vet vi att avgränsningar för äldre skyddade områden inte alltid är baserat på naturvärden i den marina miljön. Detta innebär då att stora områden som skulle kunna nyttjas av fiskare blir försatta med bottenrålningförbud. Om områdets marina naturvärden inte skadas av bottenrålning skulle kanske undantag kunna beviljas. Frågan är då hur den bedömningen ska göras och av vem.

4. Ser ni förändringar i arbetet med inrättande av nya marina skyddade områden vid ett generellt stopp för bottentrålning i dessa områden?

Länsstyrelsen Skåne

Det finns en risk för att acceptansen för att inrätta områdesskydd minskar om ett generellt stopp för bottentrålning införs. Detta kan leda till att arbetet med att skydda andra naturvärden än bottenhabitat försvåras. Länsstyrelsen pekar på t.ex. Natura 2000-områden för tumlare där bottentrålning inte är det primära hotet. Man menar också att det kan innebära svårigheter att skydda stora områden och att områdesskyddsarbetet styrs till områden som inte bottentrålas.

Länsstyrelsen Västra Götaland

Länsstyrelsen utgår från de värden som finns i området. Detta kan innebära skydd av ett större område med flera kärnområden. Det finns en risk att ett generellt förbud mot bottentrålning styr avgränsningen av nya skyddade områden. Områden där inte bottentrålning är det primära hotet riskerar att inte skyddas alls. Det kommer också att bli svårare att få igenom skydd av större områden, där inte bottentrålningen är ett hot i hela området.

Länsstyrelsen anser att ett generellt förbud mot bottentrålning i skyddade områden kommer få en mycket begränsad effekt då det är en liten andel av de skyddade områdena där bottentrålning bedrivs. Ett generellt förbud riskerar att försvåra arbetet med att skydda områden. Flera av länets planerade skyddade områden kommer ligga både innanför och utanför trålgränsen. Effekten kan också bli att det kan bli svårare att få igenom en reglering av bottentrålning utanför trålgränsen. Länsstyrelsen menar också att ett generellt förbud kommer att försvåra reservatsbildning utanför trålgränsen.

Länsstyrelsen Norrbotten

Ett generellt förbud kan innebära förändringar, beroende på vem som ska göra bedömningen av undantagen samt var och hur dessa ska anges. Exempelvis, om bottentrålningen förbjuds i alla nya och befintligt skyddade områden och om förbudet måste skrivas in i beslut/skötselplaner/bevarandeplaner kommer ett stort arbete att krävas. Vad gäller arbete med nya reservat kan det dessutom bli svårare att få igenom ett beslut, framför allt i områden där man fiskar siklöja. Det generella bottentrålningförbudet kommer ju innebära stora inskränkningar och acceptansen för marina skyddade områden kan därmed blir lägre. I andra områden, exempelvis där fisket har mindre betydelse, blir förändringarna kanske inte lika stora.

5. Övriga frågor som länsstyrelsen vill lyfta inför rapportering av uppdraget

Länsstyrelsen Skåne

Länsstyrelsen ser ett behov av ökade resurser för utveckling av redskap för att minska påverkan. Man ser också ett behov av att skärpa reglerna för vilka redskap som får användas generellt – av alla berörda fiskerier – där bottentrålning är tillåtet.

Länsstyrelsen efterlyser att man pekar ut områden där bottentrålning med skonsammare och selektiva redskap får ske. Man pekar också på att bottentrålning är en koldioxidintensiv fiskemetod och att detta möjliggörs p.g.a. bränslesubventioner.

Länsstyrelsen Västra Götaland

Länsstyrelsen önskar ett bättre underlag om var olika typer av fiske bedrivs, inklusive årliga uppdateringar över trålspår för att bedöma om bottentrålning kan behöva regleras i nya skyddade områden. Man önskar också mer högupplöst fiskedata.

Länsstyrelsen Norrbotten

I Norrbottens län finns ett marint reservat och 32 Natura 2000-områden med marina naturtyper. Det finns dock fler Natura 2000-områden med marin miljö (utan utpekade marina naturtyper) och skärgårdsreservat (ej klassade som ”marina reservat”). Vi har fått uppfattningen om att dessa områden inte kommer påverkas av det generella bottentrålningsförbudet, stämmer det?

Hur ska undantagen ges? Kommer det finnas riktlinjer för detta?

Vad gäller bottentrålning inom Natura 2000-områden, är det bara naturtyperna som kommer vara ”skyddade” och resterande delar fria att göra undantag för?

Om naturtypernas utbredning behöver uppdateras, hur blir det med eventuella undantag?

I Norrbotten finns flera Natura 2000-områden med marin miljö utan utpekade marina naturtyper, dessa områden kommer förmodligen uppdateras och kompletteras med naturtyper. Om det tillkommer områden med marina naturtyper, ska även dessa områden inkluderas med generellt bottentrålningsförbud?

Samförvaltningen Norra Bohuslän

Samförvaltningen Norra Bohuslän anser att det framgångsrika arbetet som bedrivits de senaste tjugo åren måste få fortsätta. Detta arbete har lett fram till lokalt förankrade lösningar, där skyddet av de biologiska värdena inte hamnat i motsatsförhållande till ett långsiktigt hållbart fiske, inte minst vad gäller bottentrålning efter räka.

Samförvaltningen involverar yrkesfisket, forskningen, myndigheter och kommuner där dialog, förtroende och respekt för varandras kunskap är grunden. Den samlade kunskap och kompetens som byggts upp måste användas fullt ut även framåt.

Förvaltningsmodellen ”Samförvaltningen Norra Bohuslän” borde kunna bli en förebild och efterliknas inom andra geografiska områden.

Havs- och Kustfiskarnas Producentorganisation (HKPO)

Ett förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden innanför trålgränsen skulle vara dödsstöten för det lokala kustnära fisket och det skulle strida mot det löfte om en ”brukarpark” som lämnades när Kosterhavets nationalpark bildades.

HKPO menar att förslaget om trålförbud i marina skyddade områden har sin bakgrund i antaganden om att bottentrålningen har allvarliga skadliga effekter på den marina miljön. Man menar att bottentrålningen har pågått mycket länge utan att sådana allvarliga skadliga effekter kan påvisas. Den trålning som sker i dag i skyddade områden sker med mycket skonsamma metoder.

I ett område finns redan idag en gemensam fiskeförvaltning med myndigheter och fiskare som deltagare. Det gäller Koster-Väderöfjorden där fisket i Koster- Väderöfjorden har en särskild organisation Samförvaltning Norra Bohuslän. Frågor av vikt hanteras där av det lokala samförvaltningsinitiativet som består av lokal expertis (yrkesfiskare, forskare och kommunala tjänstemän) samt tjänstemän från länsstyrelsen och Havs- och vattenmyndigheten. Samförvaltningen organiserar utbildningar i yrkesfiske/fiskeriteknik för forskare, förvaltare och politiker, samt marinekologi för yrkesfiskare.

HKPO pekar på att det länge har funnits en vilja hos många av de kustnära fiskarna att utveckla redskap för hållbara fiskemetoder. Redan i slutet av 90-talet började man utveckla selektiva fiskeredskap. Det har i norra Bohuslän lett till att bottentrålning numer sker med artskiljande rist så att endast den fångst man vill fånga tas upp. Det kustnära trålfisket sker efter havskräfta eller räka och bifångsterna av fisk är försumbart små. I Kosterhavets nationalpark ställs dessutom

krav på lätta trålbord och begränsat stora trålar. Förstärkt områdesskydd infördes 2015 efter initiativ från fiskare och nationalparken/länsstyrelsen.

HKPO har svårt att se hur ett totalt förbud mot bottentrålning skulle kunna innebära betydande ytterligare fördelar för den marina miljön i området. Ett förbud skulle däremot leda till stora samhällsekonomiska skador. En stor del av den befintliga kustnära fiskeflottan skulle läggas ned. De båtar som i dag landar sin fångst dagligen i en lokalhamn skulle tvingas till fiske längre ut i Nordsjön eller lägga ned sitt fiske.

Man pekar också på att arbetet med att utvärdera system för demersala fiskerättigheter kan innebära stora förändringar och att det är viktigt att detta beaktas.

HKPO redogör också i sina yttranden hur ett generellt förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden på ett omfattande sätt skulle påverka medlemmarna, inte bara vad gäller bottentrålningen i sig utan också annat fiske. Påverkan skulle också bli stor på kommuner och turismnäring.

Sveriges Fiskares Producentorganisation (SFPO)

SFPO beskriver hur uppdraget väckt stor oro hos fiskarna. Man framför att förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden är en ödesfråga för det svenska demersala fisket, om ett sådant förbud blir verklighet kommer lejondelen av svenskt demersalt fiske att upphöra och en svensk basnäring går i graven. Man gör kopplingar till livsmedelsstrategin och påpekar att fiskarna är småföretagare som levererar förstklassiga marina livsmedel och bidrar positivt till turism och upplevelser. Man jämför sig med andra nationers bottentrålfiske och påtalar att man har mindre negativa miljöeffekter än många andra. Man har en progressiv syn på möjligheterna att minska yrkesfiskets negativa påverkan.

SFPO framför också att om ett förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden realiserar kommer samtliga som fiskar och har sin försörjning i kräftfisket att påverkas mycket negativt. De kvarvarande fiskarna skulle tvingas fiska längre ut från land, vilket skulle göra dem mer utsatta för vädret och annan fartygstrafik.

BirdLife Sverige

BirdLife Sveriges ståndpunkt är att utgångspunkten måste vara att bottentrålning inte ska få skada naturvärden inom skyddade områden. Undantag från trålningsförbudet inom skyddade områden får bara ges om det kan garanteras att de värden som skyddsområdet är utpekade för

inte påverkas av trålningen. För BirdLife Sveriges del handlar det främst om att bevara bottenar för musslor och musselätande änder samt att bevara fiskpopulationer som underlag för fiskätande fåglar. Man påpekar att Sverige nyligen fått ett ”letter of formal notice” från EU-kommissionen med anledning av Sveriges tillkortakommanden att implementera Natura 2000-nätverket. Kommissionen pekade särskilt på bristerna när det gäller marina skyddsområden. Därvid handlar det inte bara om att peka ut nya skyddsområden, utan givetvis även att stärka skyddet inom redan befintliga – t.ex. genom att minska skadligt fiske samt den störning och risk för utsläpp som trålfisket utgör. Man anser att det är Havs- och vattenmyndighetens skyldighet att verka för att skyddet inom marina skyddsområden blir mer verksamt än idag.

Naturskyddsföreningen

Naturskyddsföreningen anser att bottenrålning inte är förenligt med marint skydd. Man önskar att detta uppdrag leder till ett generellt förbud mot bottenrålning i skyddade områden med just begränsade undantag samt att detta ska gälla för både befintliga och framtida skyddade områden. Vilket kopplar an till havsmiljödirektivets krav på god miljöstatus och havsbottens integritet, biologisk mångfald och marina näringsvävar. Att minska bottenrålning är en förutsättning för att uppfylla målen.

Naturskyddsföreningen har ett resonemang om lämpliga lagrum för reglering av fiske i skyddade områden och framför att man anser att det även bör råda ett generellt förbud mot storskalig pelagisk trålning i skyddade områden.

Naturskyddsföreningen anser att det enda begränsade undantaget som kan medges är för fisket i Koster-Väderöfjorden, då det framgår av syftet för det skyddade området. Man anser också att om det finns andra områden där begränsade undantag bör medges får reservatsbesluten uppdateras för att möjliggöra detta.

Man ser möjligheter att införa särskilda zoner där bottenrålning kan tillåtas och att dessa skulle kunna införas i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter för fisket och att man i reservatsföreskrifterna hänvisar till dessa.

Man ser annorlunda på hur man i en bevarandeplan för ett Natura 2000-område skulle kunna få bedriva ett bottenrålfske; Naturskyddsföreningen anser istället att det är en sådan verksamhet som kan skada naturmiljön och därför alltid behöver tillståndsprövas.

För att kunna förbjuda bottenrålning i marina skyddade områden utanför trålgränsen anser man att detta bör införas som en åtgärd i

havsmiljödirektivets åtgärdsprogram för att uppnå miljökvalitetsnormer kopplade till fysisk och biologisk störning och att stöd för att införa en sådan åtgärd borde finnas inom ramen för artikel 11 i EUs gemensamma fiskeripolitik (GFP). Man beskriver också andra lagrum i GFP:n och art- och habitatdirektivet som man anser tillämpliga för att införa förbud mot bottentrålning utanför trålgränsen.

Vad gäller begränsade undantag från ett generellt förbud mot bottentrålning i skyddade områden påpekar Naturskyddsföreningen att skrivningen om försvårande för fisket behöver skrivas om eller tas bort i 20 § fiskelagen för att möjliggöra att fiskerilagstiftningen kan omhänderta ett generellt förbud mot bottentrålning.

Naturskyddsföreningen ger i sin skrivelse även ett förslag på en förenklad tillståndprocess baserad på Natura-bestämmelserna, utifrån en metodik framtagen av Storbritannien. I förslaget beskriver man en bedömningsprocess baserad på en riskanalys om olika livsmiljöers känslighet för påverkan av olika fiskeredskap. Naturskyddsföreningen påpekar att en sådan matris redan tagits fram av Havs- och vattenmyndigheten, men efterfrågar en utökad sådan för att inkludera fler bevarandevärden utöver de som finns inom Natura 2000 och Helcom/Ospar. Riskanalysen föreslås genomföras av Havs- och vattenmyndigheten eller länsstyrelsen, alternativt att utövarna, dvs. fisket genomför och bekostar analysen.

Bedömningen om fiskets påverkan i skyddade områden föreslås göras av länsstyrelserna utifrån bästa tillgängliga data. Om ett nytt fiske tillkommer skulle en ny bedömning behöva göras. Även regelbundet återkommande bedömningar, t.ex. vart sjätte år föreslås, eller då ny information tillkommit. Man anser att det är viktigt att bedömningen görs med samlad kompetens vad avser fiskeribiologi, marinbiologi och juridik. Naturskyddsföreningen anser att denna process är tillämplig även utanför trålgränsen då dessa åtgärder anses nödvändiga och uppfyller kraven för artikel 11 i GFP:n.

Man pekar på att ett gemensamt ramverk är lösningen på problematiken att olika länsstyrelser gör olika bedömningar om olika fiskemetoders risk för skada i skyddade områden.

Världsnaturfonden (WWF)

WWF påpekar att krisen för den biologiska mångfalden är lika stor som klimatkrisen och att det krävs ett systemskifte för att uppnå god miljöstatus i svenska hav. De kraftfulla åtgärder som krävs för att återskapa balansen i havsekosystemen är beroende av ett sektorsansvar och att all potentiellt skadlig verksamhet behöver

tillståndsprövas i alla marina skyddade områden samt i övriga ekologiskt känsliga områden. Miljökonsekvensbeskrivningar skulle kunna göras på redskapsnivå och bevisbördan bör ändras från, som man uppfattar det idag, att skadligt fiske ska förbjudas, till att endast fiske utan negativ påverkan ska vara tillåtet.

Man påpekar att det är viktigt att titta på alla juridiska möjligheter för att införa ett generellt bottentrålningsförbud, även utanför trålgränsen.

WWF anser att en skrivning bör införas i 12 § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskenäringen gällande bestämmelser om att en särskild tillståndsprövning krävs för fiske i Natura 2000-områden enligt 7 kap. 28 a-29 b §§ miljöbalken med tillhörande MKB. 12 § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskenäringen hänvisar redan till en analys gällande vilken hänsyn som ska tas till naturvårdens intressen. WWF anser att detta behöver förtydligas och kors-hänvisas till Natura-bestämmelserna i miljöbalken. Liknande hänvisningar finns redan under 16 § i förordningen (1994:1716), varför WWF inte ser att det skulle finnas hinder att införa liknande skrivning under 12 § förordningen (1994:1716). Vidare anser WWF att det borde åligga verksamhetsutövaren att bekosta MKB:n, vilket det även finns stöd för i 12 § förordningen (1994:1716). Enligt denna paragraf får Havs- och vattenmyndigheten eller länsstyrelsen kräva hela eller delar av kostnaden för en analys av fiskets påverkan på miljön.

WWF pekar också på försiktighetsprincipen i de fall kunskapen är otillräcklig samt att man efterfrågar ett helhetsperspektiv för en ekosystembaserad fiskförvaltning.